

pozdvanica do detského spevackeho zboru

Vždy v stredu o 18.30 sa stretávame s členmi nášho detského spevackeho zboru na skúške v kaplnke sv. Anny. Spoločne spevom, chválou a niekedy i tancom oslavujeme nášho Boha, ktorý mocne koná v našich životoch. Máme v srdci veľkú túžbu, aby talenty, ktoré do nás vložil, slúžili na oslavu Jeho mena. *„Ved' On tak miloval svet, že poslal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v Neho verí, ale aby mal večný život.“*

(Jn3:16)

Ak chceš aj Ty zažiť milujúci dotyk Boha Otca,
PRÍD MEDZI NÁS ! ☺

*Ked' slávime toto Krista Pána narodenie
i my Vám kresťanské nesieme pozdravenie.
S vinšom, aby z darov podiel ste dostali,
ktoré celému svetu nesie Ježiško malý.*

*Príjemné prežitie vianočných sviatkov
a všetko dobré do Nového roka
Vám praje*

pán farár

s členmi redakcie časopisu PAX ET BONUM

Vypracovali členovia farskej redakčnej rady:

**Danka Blašková, Hanka Bútorová, Sonka Blašková,
Katka Villínová, Michal Chúpek, pán farár Peter Franek**

www.farnostprecin.webnode.sk

úvodník

**Mám len to,
čo som dal Bohu a druhým**

Slávny francúzsky lekár navštívil Pabla Picassa a po prehliadke obrazov poznamenal: „Nevyznám sa v umení, no ako znalec anatómie musím konštatovať, že ľudia, ktorých maľujete, sú z lekárskeho hľadiska pod kritiku.“ „To je možné“, odvetil pokojne Picasso. „Napriek tomu som presvedčený, že moje obrazy budú žiť dlhšie ako Vaši pacienti.“

Ak sa dobre pozrieme na naše snaženia, tak často zbadáme, že krátkodobé záležitosti nás dokážu zaujať oveľa viac, ako tie večné. Napriek tomu, že naše zážitky, úspechy, starosti a aj náš život je pri večnosti len okamih. Istá pani raz zomrela na ceste z obchodu. Myslíte, že pri pokladni niekoho nenapadlo, že jej čas je oveľa kratší, ako jogurt, čo si niesla? Máme pred sebou ďalší rok, ktorý sa možno už teraz snažíme naplniť peknými plánmi, predsavzatiami. Máme túžby a dobrý Boh nám mnohé asi aj vyplní. A je skoro isté, že niektorí z nás aj v tomto roku spoznajú večnosť. A v tých nasledujúcich všetci. A tak si ju skúsme dať do plánov. Nech v rodinách nechýba spoločná modlitba, čistota duše, dobrý skutok. Dovoľme dobrému Bohu, nášmu Otcovi, aby nás učil a viedol k večnému pokoji a šťastiu. Ako je napísané v sv. Písme v knihe Múdrosti: „Spravodliví žijú naveky. V Pánovi je ich odmena a starosť o nich má Najvyšší. Preto prijímú skvostné kráľovstvo, z Pánovej ruky krásnu korunu.“ Múd. 5,15-16

rozhovor s pánom kostolníkom z Bodinej

Pavlom Matejíčkom

Pavol Matejíčka sa narodil v Savčinej (farnosť Pruské).

Tam prežil detstvo, pásol kravy, ovce, denne chodil 4 km do školy krížom cez polia, v zime často krát po pás v snehu. Po skončení školy pracoval v sklárňach v Lednických Rovniach, neskôr v lesoch.

Ako 20-ročný sa oženil. O dva roky neskôr začal pracovať ako vodič autobusu na ČSAD, kde zostal až do odchodu na dôchodok.

Tak ako po celý život, tak aj teraz ponúka ochotne svoje dlane Bohu a slúži mu ako najlepšie vie. A my Vám ponúkame s ním rozhovor.

Poslanie kostolníka je nie ľahká a určite veľmi zodpovedná úloha. Spomínate si ešte, ako ste sa k tomuto povolaniu dostali?

A mám povedať pravdu? (smiech)

Nó, my chceme počuť pravdu ☺.

Lebo som bol donútený ☺.

Aha, a kto Vás donútil?

Tetka Kleminka. Zastavila ma a hovorí mi: "Paľko, prindzi pre mňa, lebo ma nemá kto doviesť, a tu máš kľúče, chodz otvorit koscel, lebo než sa ja vyhrabem hore..." ☺ Nuž a keď tá odišla, tak mi to už zostalo. A Kleminka to robila toľké roky... Všetci si tak nejak zvykli, že je vždy o všetko postarané. Lenže tento kostol je nás všetkých a treba sa oň aj starať. A tiež zaujímať sa ako a čím by som ja mohol prispieť, a nie nechávať všetko na tých istých. A potom ich ešte aj poriadne skritizovať, veď to je to najľahšie.

Akú konkrétnu pomoc máte na mysli?

Napríklad čítanie. Aj naposledy na pohrebe nemal kto čítať. Tak keď sa nikto nebral, nuž zostalo to len na mne. A ja som potom od strachu ani nevedel, kde mám okuliare (smiech). Aj som koktal, lebo som mal trému... Ale to by si mali predsa členovia rodiny, za ktorých je svätá omša obetovaná, vopred zabezpečiť, aby si niektorí z nich vopred s predstihom pekne prečítali čítanie a potom by nemuseli nastávať takéto zbytočné trápne momenty.

A čo tak osloviť mládež, alebo našich birmovancov?

Hm... A kde sú? Keď je v kultúraku hocijaká hlúposť, tak tam je nabité, ale keď sme sa v októbri modlili v kostole ruženec, boli sme tam štyria. A to máme v Bodinej štyri ruže. V každej ruži je dvadsať žien – ale kde sú? Neviem, možno sa modlia doma, ale berieme to tak: "Kde sú dvaja, traja zhromaždení v mojom mene, tam som i ja medzi Vami."

báseň „Láska v jasličkách“

1. V jasličkách na slame leží tam Láska,
tíško ju kľíše nebeská Matka.

Pastieri spievajú, anjeli jasajú,
novinu radostnú všetkým hlásajú.

2. Z východu mudrci na cestu sa dali,
vzácne dary so sebou si vzali.

Herodes vyzvedá: „kde je to dieťa?“

„Nevieme s istotou, vedie nás hviezda!“

3. Po ceste únavnej došli až k maštali,
tej Láske v jasličkách s úctou sa klaňali.

Srdcia svoje Láskou naplnili,
inou cestou domov sa vrátili.

Katka

4. Poďme aj my všetci pokloniť sa spolu,
vezmime si do srdc lásku Ježišovu!

Nech táto Láska v srdciach nám žiari,
by sme tu na zemi žili ako v raji!

aktuálne foto zo stavby novej fary

vianočná akadémia „Fanfáry pre Ježiška“

Každý z nás sa určite pravidelne teší na dlho očakávané sviatky Vianoc. Či už na darčeky alebo chvíle strávené s rodinou, na zaslúžený oddych, pozeranie rozprávok či na množstvo jedla. Toto je naša predstava Vianoc. Stále nám však nedochádza tá podstata – myšlienka, o čom Vianoce naozaj sú. My oslavujeme, radujeme sa, rozdáваме si darčeky... Často nám však chýba oslávenec. Ježiš neprebýva v našich srdciach, a preto sme sa rozhodli, že Vám toto všetko pripomenieme prostredníctvom vianočnej akadémie s názvom **Fanfáry pre Ježiška**. Pod vedením pána farára sme mali každý týždeň skúšky plné smiechu, improvizácie a dohadovania sa, kto má po kom hovoriť, kto kedy nastupuje a ako to danú situáciu máme čo najlepšie zahrať. Keď 25. decembra nastal ten „deň D“, kedy sme mali svoje umenie predviesť našim rodičom a spolufarníkom, tak sme sa všetci o 14tej hodine stretli na záverečnej skúške – generálke v kultúraku. Niektorí tam prišli veselí a nevedeli sa dočkať, kedy predstavenie začne. Avšak našli sa aj takí, ktorí boli na smrť vystresovaní. Patrím medzi ne aj ja 😊. Poprosili sme nášho Nebeského Otca o silu a odvahu a vtedy nás všetka tréma opustila. Keď sa diváci pohodlne usadili, pán farár začal svoj veľkolepý príhovor. Ako náhle sa odostrela opona, sebavedomo sme vykročili na pódium a hra sa mohla začať. Naplno sme si to užívali a diváci zostali milo prekvapení, keď nás počuli popri hraní aj spievať vianočné piesne. Musím dodať zaujímavosť, že piesne sme spievali nielen slovensky, ale aj latinsky. Po obrovskom aplauze sa v našich očiach objavila iskierka radosti. Každý si rád vypočuje tie pekné komplimenty typu- bolo to milé, super ste to zahrali..., nám však o toto nešlo. Chceli sme Vám hlavne pripomenúť o čom sú Vianoce. Dúfame, že sa nám to aj podarilo.

Prajeme Vám, aby ste tajomstvo narodenia Ježiška nosili v srdciach nie len cez Vianoce, ale aj po celý rok.

Sonka

**Poznámka: Video scény „FANFÁRY PRE JEŽIŠKA“ v našom podaní si môžete pozrieť aj na farskej webstránke.*

- pokračovanie rozhovoru s p. kostolníkom Matejíčkom -

A čo tak osloviť mládež, alebo našich birmovancov?

Hm... A kde sú? Keď je v kultúraku hocijaká hlúposť, tak tam je nabité, ale keď sme sa v októbri modlili v kostole ruženec, boli sme tam štyria. A to máme v Bodinej štyri ruže. V každej ruži je dvadsať žien – ale kde sú? Nevie, možno sa modlia doma, ale berieme to tak: “Kde sú dvaja, traja zhromaždení v mojom mene, tam som i ja medzi Vami.” Je to veľmi smutné, ale aj chlapi, tí sa budú pred kostolom pred sv. omšou vykecávať, keby radšej miesto toho išli skloniť koleno a poprosiť Matku Božiu o pomoc, hneď by vydali krajšie svedectvo a možno by povzbudili aj tých našich birmovancov. Veď práve rodičia musia ísť tým deťom príkladom, aby správne pochopili o čom je tá birmovka.

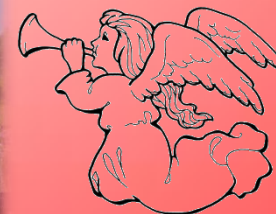
Veľkou pomocou pre kostolníka aj kňaza sú miništranti. Ako je to s nimi?

Tak tých musím pochváliť. Je dobré, že začali aj noví chodiť a dal by Pán Boh, aby im to vydržalo, aby pán farár nebol pri oltári nikdy sám. Lebo stávalo sa aj za bývalého pána farára, že nemal kto miništrovať, a vtedy som veru vypomáhal aj takto, ale aj jemu som povedal: “Nebojte sa pán farár, ja Vás tu samého nikdy nenechám. Dokiaľ budem môcť a vladať, ja Vám vždy pomôžem.” Veď som miništroval od malička, tak som v tom neni žiaden nováčik ☺

Staráte sa o krásny kostolík zo 17.storočia, ktorý už tiež poznačil zub času a potreboval by rekonštrukciu.

To áno. Najviac nás trápia vlhké múry, vďaka ktorým opadá omietka na viacerých miestach. Na rekonštrukciu sú však potrebné nemalé finančné prostriedky, ktoré sa momentálne pokúšame získať. Ale veríme, že s pomocou Božou sa nám podarí náš kostolík zrenovovať, aby sme zachovali dedičstvo našich otcov aj ďalším generáciám.

Ďakujeme veľmi pekne za rozhovor a do ďalších rokov Vám vyprosujeme hojné Božie požehnanie, nech Pán naplní Vaše dni pokojom, radosťou a raz aj hojnou odmenu v nebi.

Hanka

Kostol Narodenia Panny Márie – Kráľovnej anjelov vo fíliálke Bodina

Trnava – malý Rím

Na konci októbra sme si spravili malý výletík po Trnave spojený s ochutnávkou vína u pána Čapičika. Ale poďme pekne po poriadku. Ak si Trnava vyslúžila pomenovanie malý Rím, potom je to jednoznačne kvôli veľkému množstvu kostolov a chrámov, ktoré sú na pôde mesta i v jej okolí. Napríklad Kostol svätej Heleny, Kostol nanebovzatia Panny Márie, Katedrálly chrám Jana Krstiteľa a tiež Kostol svätého Mikuláša. Nám sa podarilo nazrieť do posledných dvoch. Prvé kroky viedli do Katedrály Jána Krstiteľa. Je to najväčší a najhonosnejší chrám v Trnave. Má dve veže a je postavený v barokovom štýle. Hneď pri vstupe do vnútra nás zaujal dominantný 20 metrový drevený oltár. Jeho výzdobu tvorili 3 obrazy a viac ako 30 sôch svätcov. Náš sprievodca - v tomto prípade náš duchovný otec - nám hneď vysvetlil, že máme tú česť vidieť najväčší ranno barokový oltár v strednej Európe. Z pôvodného interiéru bola zaujímavá aj stará kazateľnica. Dozvedeli sme sa, že v podzemných kryptách sú pochovaní viacerí členovia rodu Eszterházyovcov a významných predstaviteľov jezuitského rádu. Tíško sme si sadli do lavíc a mohli sme sa v modlitbách spojiť nebeským otcom, alebo len tak sedieť a obzerať si krásu okolo. Ako druhý kostolík sme navštívili pôvodne románsku Baziliku svätého Mikuláša, ktorej Trnavčania nepovedia inak ako *hrubý kostol*. Je to najstarší kostol v Trnave. Vďaka obrazu žehnajúcej Panny Márie je Trnava známym pútnickým mestom. Je to obraz, ktorý v období tureckých nájazdov ronil slzy. Dodnes sa pri ňom modlí mnoho veriacich. Niektorí z nás mali možnosť sa zúčastniť práve prebiehajúcej zlatej svadby. Bol to pre nás dosť emotívny zážitok, keď si dvaja ľudia po 50 rokoch spoločného života obnovili svoj manželský sľub. Zanechalo to v nás veľkú duchovnú hodnotu, no zároveň aj povzbudenie. Musím povedať, že tento kostolík sa mi páčil omnoho viac ako prvý. Bol taký jednoduchší a skromnejší na výzdobu, ale jednoznačne umocňoval v nás Božiu prítomnosť. Veľkým lákadlom pre nás bola aj mestská veža. Pri absolvovaní jej 130 schodov sme si mohli na jednotlivých poschodiach pozrieť náučné tabule a dozvedieť sa viac o Trnave. Na samotnom vrchole nás čakal nádherný výhľad na celé mesto i na krásy jeho okolia. Zaujala nás aj pozlátená socha Panny Márie, ktorá je umiestnená na štíte tejto veže. Bola trochu zvláštna tým, že mala tvár spredu aj zozadu. Je to vraj kvôli obave mešťanov, že Panna Mária bude ochraňovať len tú stranu, kde bude otočená tvárou a ostatným sa otočí chrbtom.

Rozlúčili sme sa s pekným výhľadom a hybaj na očakávanú ochutnávkou vína.

Autobus nás doviezol do Zelenča neďaleko Trnavy. Nachádza sa tu vinárstvo Ivana Čapičika, ktoré má vo svojom rodnom dome, vlastne, skôr pod ním. Pivnicu, ktorá sa rozhodne nedá nazvať malou, si vykopal vlastnými rukami. Najväčšie tanky, ktoré má v pivnici, majú 1 000 litrov, takže sortiment vín je dosť široký.

Pán Čapičik vyrába svoje vína s využitím čo najmenších počtov operácií. Úplne minimalizuje chemické prostriedky a sústredí sa na zelené práce vo vinárstve. Ako nám sám povedal, dnes je veľmi ťažko dostať mladých ľudí do vinohradu. To nie je ako kedysi, keď on začínal s vinárstvom a manželka musela predať aj vlastné svadobné šaty, aby mohli kúpiť tátu piesku ☺ a začať niečo budovať. Áno, treba povedať, že za vínom, ktoré sme mali v pohároch, je naozaj ťažká drina každého vinohradníka. Keďže nie len vínom je človek živý, v spojení s ním treba povedať, že sme mali ešte jednu špeciálitku: pečenú kačku, domáce lokše a červenú kapustu. Bolo to vynikajúce. Takto posilnení sme mohli začať degustovať vychýrené vína pána Čapičika. Začali sme nultým ročníkom rizlingu rýnskeho a pokračovali ďalej. Po ochutnávkach všetkých červených, bielych, ale a aj ružových druhov vín, ktorých mimochodom bolo 27, sa z nás stali ozajstní degustátori. Takto jemne "unavených" nás naložili do autobusu a poslali domov.

Dnes si veru pri každom pohári vína na chvíľu spomeniem, koľko ľudského úsilia sa tam skrýva.

Danka

fotografie k článku „Trnava – malý Rím“

socha Panny Márie s tvármi na prednej a zadnej strane

oltár v Katedrále Jána Krstiteľa

oltár v Bazilike sv. Mikuláša

Trojičné námestie

Bazilika sv. Mikuláša

ochutnávka vín

báseň „Polnoc svätá“

Noc je tmavá, zatemnená,
večera sa skončila,
schádza sa už celá chasa,
do kostola pospiecha...

Boží syn je narodený,
dieťa – Božské Nemluvňa,
v jasličkách je položený,
dobytok ho zohrieva...

Vianoce, krásny čas lásky
každého obdaruje.
Chudobný či bohatý si,
vždy si niekto spomenie...

Atmosféra Vianoc iste,
zhodí ťažké bremená...
Nik nemyslí na zlé, to nie.
Všetky živé plámená
oslavujú i tešia sa,
polnoc svätá blíži sa,
všetci potom hneď stíšia sa,
a k dieťaťku sklonia sa...

Vitaj, znovu narodený,
vitaj, Spasiteľu náš!
Božskou chválou velebený
premeň naše srdcia zas.

Polnoc svätá sa už blíži,
prídeš opäť medzi nás...
Polnoc svätá privedie mi
do srdiečka radosť snáď.

Ved' Vianoce sú tu opäť,
opäť k nám raz zavítaš.
Vždy v túto dobu sviatočnú
lásku v srdcia privádzaš...

Michal

nová nástenka

Naša farnosť sa pýši novou
nástenkou pred kaplnkou
sv. Anny, ktorú zdobia sestry
Sonka a Simonka Blaškové.

